సూరి సిద్ధాంతం - 3

"బ్రాహ్మణుల సంగతి ఏమయింది చెప్పు! ఒకప్పుడు వాళ్ళలో ఈ జీవశక్తి ఉండదగినంత ఉండే ఉండాలి. అప్పుడు వాళ్ళు తమ చేతలో ఉన్న కర్మయోగాన్ని పట్టుకు ఏడవక, లక్షమందిలో ఒకడికి కూడా అందని జ్ఞాన యోగం కోసం పోయినారు. ఆ మితిమీరిన తిండితో జీవశక్తి మందగించి పోయింది. తద్దినాలు పెట్టించే దేవతాస్వరూప బ్రాహ్మణుడి మొహం చూస్తే నీకు జఠరాగ్ని మందగించిన లక్షణాలే కనబడతై, నాకు జీవశక్తి మందగించిన లక్షణాలు కూడా కనబడతై. ఈ కాలపు బ్రాహ్మణుడు కర్మ చెయ్యలేడు. ఆకలి లేని వాడికి ఏ పదార్థం రుచించనట్టు ఈ బ్రాహ్మడికి ప్రతిపనీ తప్పుగా కనపడు తుంది. మడిగట్టుకుని వస్తుంటే కాస్తపోగు కాలికింద పడగానే మళ్ళీ స్నానం చేసివస్తాడు. తనలో జీవశక్తి చచ్చిపోయింది కనక, తన ఆటలు సాగుతున్నై.

కనక, ఇంకా జీవశక్తి చావని ఇతర కులాలవాళ్ళను ఏ పనీ చెయ్యవద్దంటాడు— ఆకలి కానివాడు మాడుతున్న వాణ్ణి అన్నం తిననివ్వక పక్కనచేరి అన్నంలో మట్టిగడ్డలు చూపించి అన్నం పారెయ్యమన్నట్టు! ఇతరులుచేసే కర్మకు తనెట్లా బాధ్యుడో?— తన శాస్త్రం ప్రకారమే చూసినా!....సనాతన మతం అన్నవాడినల్లా జైలులో పారెయ్యి! ఒక సంవత్సరం లోపల ఈ హరిజనుల్లోనుంచి సూపర్ మాన్ రాకపోతే నా పేరు సూరికాదు!....ఈసారి గాంధీ వాళ్ళలో పుడితే ఆశ్చర్యం ఏముంది?'

* * *

ఒకప్పుడు నేను మనుష్యులంతా మంచివాళ్ళూ చెడ్డవాళ్ళూ రెండు రకాలుగా ఉంటారనుకునే వాణ్ణి. కాని మనుష్యులతో నాకు సంపర్కం ఎక్కువయినకొద్దీ ప్రతివాడిలోనూ మంచీ చెడూ ఉన్నదని గ్రహించాను. ఇదొక పెద్ద డిస్కవరీ కాదు. కాని దీనిమీద కొంత బుద్ధిని ప్రయోగించి నిజమైన డిస్కవరీ ఒకటి చేశాను. మొత్తానికి బుద్ధిని ఉపయోగించటాన్ని గురించి సూరితో ఎప్పుడు చర్చించుదామా అని ఆరాటపడ్డం మొదలుపెట్టాను.

మర్నా డుదయం మొదటి కిత్తాపడ్డ తరవాత ఇద్దరం తీరిగ్గా కూర్చున్నాం.

"ఒరే సూరీ! నేనో కొత్త విషయం కనిపెట్టాను!" అన్నాను.

"ఏమిట్రా అది?" అన్నాడు సూరి పరధ్యానంగా.

"కృత యుగంలో ధర్మం ఒంటి కాలిమీద నడుస్తుందనీ రాను రాను కలియుగంలో ఒక పాదంతోనే నడుస్తుందని నువ్వు నమ్ముతావా?"

"ఒక్క కాలితో నడవటం ఎలా వుంటుంది? గెంతుతుందను."

"ఏడిచావులే! నా మాటకు సమాధానం చెప్పు. నీ కటువంటి నమ్మకం వున్నదా?"

"ఆ! ఏం?"

"మరేం లేదు! నేనన్నది శుద్ధ అబద్ధమని నిరూపిస్తాను."

"నిరూపించు!" అన్నాడు సూరి ఆశ్చర్యంతో. ప్రతి రోజూ వాడి ఉపన్యాసాలకు గురి అయ్యే నేను వాడికి లెక్చరివ్వటానికి చాలా గర్వపడ్డాను— కొద్దిగా భయపడ్డాను. మరేం లేదు. దొంగవెధవ! ఏదో వాదనపెట్టి మన డిస్కవరీలు డిస్కవరీలు కావని నిరూపిస్తాడు! మరో విషయ మేమిటంటే వాడు పురాణాదులతో ఏకీభవిస్తున్నాడంటే ఏదో దొంగఎత్తు ఎత్తాడన్న మాటే! ఎందుకు? ఒకసారి నేను మన పురాణాలంత నమ్మదగినట్టుండ వన్నాను.

వాడిలాగే కళ్ళు పెద్దవిచేసి అమాయకుడల్లే "ఏం?" అన్నాడు. నేను ప్రహ్లాదుని చరిత్రను తీసుకుని ప్రహ్లాదుడు చావకపోవటం. భగవంతుణ్ని ఎక్కడ పడితే అక్కడ చూపిస్తానని చూపించగలగటం, హిరణ్య కశ్యపుడు శాస్త్రోక్తంగా చచ్చిపోవటం మొదలైనదంతా సింబాలిక్ కాని, కథ ఎంత మాత్రం నమ్మటానికి వీల్లేదన్నాను. ఇక సూరి తగిలాడు. బాబూ! ప్రహ్లాద చరిత్రలో ప్రతి అక్షరం ట్రూటులైఫ్ అన్నాడు. ప్రహ్లాదుడు క్లియర్‌గా సైకిల్ మీడియం అన్నాడు. ప్రహ్లాదుడు చేసిన పనులలో మామూలు క్లేర్ వాయంట్లు చెయ్యలేని వేవీ లేవన్నాడు. నరసింహమూర్తి ప్రత్యక్షం కావటం అన్ ది వెరీ ఫేసాఫిట్ మెటీరియలైజేషన్ అన్నాడు. తండ్రిని చంపేటందుకు కావలిసొచ్చిన మెటీరియల్ యావత్తూ ప్రహ్లాదుడే సప్లయి చేశాడన్నాడు. ప్రహ్లాదుడే మళ్ళీ డిమెటీరియలైజేషన్‌కూడా చెయ్యగలిగాడు చూడమన్నాడు. ఈ ప్రవాహానికి ఏ మడ్డు వెయ్యను? అసలే నా కీ స్పిరిచుఆలిజం అంటే అమిత అనుమానం. తరువాత దాన్ని గురించి నాకు ఏమీ తెలీదు. ఇప్పుడు కూడా ఇటువంటి దొంగ ఎత్తు ఎత్తి కలియుగంలో ధర్మం గెంతుతున్నది కాని నడవటం లేదని నిరూపిస్తాడని నాకు ఒక చెంప అనుమానం వుంటనే వుంది. నా వుపన్యాసం ప్రారంభించాను.

"వెనుకటి యుగాల్లో అంతా సజ్జనులయినప్పటికీ, అందరి మంచితనాన్ని కప్పిపుచ్చగల ఒక దుర్మార్గుడుండేవాడు. ఆ రోజుల్లో అయితే రాముడూ లేకపోతే రావణుడూ ఒక్కొక్క కంటకుడు అనేక వేల సంవత్సరాలు భూమ్మీద ధర్మం అన్నమాట వినబడకుండా చేసేవాడు. ఇప్పుడో? ఇప్పుడు రావణుడూ లేడు రాముడూ లేడు. ప్రతి వాడిలోనూ కొంత రాముడూ కొంత రావణుడూ వున్నాడు. నీ కృతయుగం కంటె ఈ కలియుగమే బాగుంది నన్నడిగితే!" అన్నాను.

సూరి "హా! హా!" అంటూ వాడి వెధవనవ్వు నవ్వటం మొదలుపెట్టాడు.

నాకు వళ్ళు మండి "ఎందుకురా ఆ వెధవనవ్వు? చాతయితే నేను యేం పొరపాటు పడ్డానో చెప్పు!" అన్నాను.

వాడు యధా ప్రకారం "సారీ!" అని నన్ను ఖండించటం మొదలు పెట్టాడు.

"ఓరి పిచ్చినాయనా? నువ్వు రావణుడివైనా రాముడివైనా నీకు సృష్టిలో స్థానం వుంది. ఆ రెండు శక్తులూ నీలో యేకమైపోగానే నీలో లైఫ్‌ఫోర్సు చచ్చిపోయింది. నిన్ను మళ్ళీ కరగవెయ్య వలసిందే. ఇబ్సెన్ రాసిన పీర్ జెయన్ట్ చదువు."

నేను కష్టపడి అర్ధరాత్రివేళ నిద్ర లేకుండా చేసిన రీసర్చి యావత్తూ సూరి ఒక్క ముక్కతో తేల్చివెయ్యటం నా కిష్టం లేకపోయింది. నేను వాడితో లడాయి వేసుకున్నాను.

"ఒరే సూరీ! నీ పెడకట్టె తర్కం నా దగ్గిర పనికిరాదు. సృష్టియొక్క ఆదర్శమేమిటి? మంచితనమా, దుర్మార్గమా?"

"నేనా విషయం ఇంకా సృష్టినడిగి తెలుసుకోలేదు. సృష్టిలో వెల్తురూ ఉన్నది. చీకటీ ఉన్నది. ప్రకృతికి వెలుతురును చూస్తే ప్రేమగాని, చీకటిని చూస్తే కోపంగాని వున్నట్టు తోచదు."

"జయ విజయులను దుర్మార్గులుగా పుడతారా, సన్మార్గులుగా పుడతారా అని అడిగితే తడుపుకోకుండా దుర్మార్గులుగా పుడతామన్నారు. ఒక్క జన్మలో భగవంతుణ్ణి చేరుకోటానికైనా సరే నీవంటి వాడుగా పుట్టడాని కంగీకరించి వుండరు. నా మాట నమ్మ. స్వర్గానికీ నరకానికీ దారి ఒకటేనని వాళ్ళకు తెలుసు!"

నేను కాస్సేపు ఆలోచించాను.

"అయితే స్వర్గం నరకం ఒకటే నంటావా? పుణ్యం పాపం ఒకటే నంటావా?"

"మంచీ చెడూ ఒకటేనన్నానా? కాదు, నేనన్నదల్లా త్రిశంకు స్వర్గంకన్న నరకమైనా మంచిదేనన్నాను. నీ కన్న ఒక రావణుడి కెక్కువ పదవి వుందన్నాను ప్రపంచంలో. ఏదో కర్మ చెయ్యి, అజగరవ్రతం మంచిది కాదన్నాను."

"అట్లా అయితే నువ్వెవర్నీ ఒప్పించలేవు. ఏ పనీ చెయ్యకుండా వుండటం మంచిదంటాను, పాడుపని చేసేకన్న!"

"నువ్వు పాడనగానే సరా? నీకు మంచి చెడ్డలను గురించి ఏం తెలుసో చెప్పు. నీ కిష్టమైనదంతా మంచి, నీ కిష్టంకానిది చెడూ అనుకునేవాడివి మంచి చెడ్డలతో ఏం పనిరా?....నాకు అర్థం రాదు! అలా కాకుండా, నీకు మంచి చెడ్డల్లో, స్వర్గనరకాల్లో నమ్మకం వుందా? నీకు మంచిని చూస్తే ఇష్టమెందుకు? చెడును చూస్తే అసహ్యమెందుకు?"

"దుష్టుడికి దూరంగా వుండమన్నారు."

"నీ కర్మ అంటూ ఒకటి ఏడిస్తే ఏ దుష్టుడు నీ పక్క వున్నా నిన్నేమీ చెయ్యడు. నీకు నీ కర్మ అంటూలేదు. నువ్వు దుష్టుడికి దూరంగా పోయి నిర్వ్యాపారత్వం వాతపడి త్రిశంకు స్వర్గం చేరతావు.

"ఒక్క ఉపమానం చూడు. నీలో ఆకలంటూ ఒకటి పుట్టినప్పుడు ఏదో తింటావు. అది మంచి పదార్థమయితే నీకు సహాయం చేసి బలం యిస్తుంది. అది అరగని పదార్థమయితే కడుపులో నెప్పి వస్తుంది. దానికి మందు పడవలసి వస్తుంది. అది డాక్టరు చేతిమీదుగా ఇవ్వబడటం ప్యూర్ ఆక్సిడెంట్. నీకే ఆ చికిత్స చాతయి వుండవచ్చును. అప్పుడా మందు నువ్వే పుచ్చుకుని బాగు పడతావు. ఆ విధంగానే నీలో జీవశక్తి, లైఫ్ ఫోర్స్ వుంది, జఠరాగ్ని మాదిరి గానే, అది లోపల ప్రజ్వరిల్లుతూంటే ఏదో కర్మ చెయ్యకుండా ఊరుకోలేవు. నువ్వు అన్నం తినేటప్పుడు తెలివిగలవాడివైతే నీ కరిగే పదార్థాలు చూసి మరీ తింటావు. నీ కరిగే పదార్థాలు— గమనించు! ఇంకొకడితో సంబంధము లేదు! ఆ విచక్షణ లేకపోతే కడుపులో నెప్పి వచ్చినట్టుగానే నువ్వు నరకం అనుభవిస్తావు. [ఆ నరకం యొక్క తత్వం తరువాత విచారిద్దాం.] దానికూడా మందు కావలసి వస్తుంది. అది నువ్వే తీసుకోవచ్చును. లేదా తెలిసిన వాళ్ళు నీ కా మందివ్వ వచ్చును. నీలో ఆ లైఫ్ ఫోర్స్ — ఆ జఠరాగ్ని లేకపోతే నువ్వెందుకు పనికొస్తావు?

"ఇక ఒక్క క్షణం మనవాళ్లు చెప్పే నరకాన్ని గురించి ఆలోచిద్దాం. మన వాళ్ల చెప్పే నరకం ఖయిదు మోస్తరుగా వుంది. నువ్వు అరగని పదార్థాలు తిని కడుపు నెప్పితో బాధపడుతున్నవాడల్లే లేవు. దొంగతనం చేసి విచారింపబడి ఖయిదు అనుభవిస్తున్నవాడల్లే వున్నావు. ఒక్క టాలోచించు. ఈ జైళ్లు ఏ క్షణం పోయినా పోవచ్చును. అది శాశ్వత సంస్థకాదు. మనం పెట్టుకున్నది. మనం తీసేసేది. ఈ కడుపులో నెప్పి? ఇది శాశ్వతం. డాక్టరు శాశ్వతం. మందు శాశ్వతం. పైగా మనిషినిపట్టి రోగం. రోగినిపట్టి మందు. డాక్టరు నామమాత్రం. వరుసగా నూరుమంది దొంగలను తీసుకురా. అందరూ ఒక్కొక్క రూపాయి దొంగతనం చేసినవాళ్ళనుకో మాటవరసకు నీకు న్యాయం ఏ మాత్రమైనా తెలిసుంటే అందరికీ ఒకటేశిక్ష ఇస్తావా? ఎప్పుడూ ఇవ్వవు. తలకొక పది జామకాయలచొప్పున ఒక వందమందికివ్వు. అందరికీ కడుపునొప్పి వస్తుందా? రాదు. అరిగించుకునేశక్తి వున్నవాడూ పది జామకాయలు తీసుకున్నందుకు ఎందుకు శిక్షపడాలి? నేను అరగని పదార్థమే అన్నాననుకో. ప్రకృతినాకు కడుపునెప్పి ఇవ్వటం సహజంకాని, దొంగలుపడ్డ ఆరునెలలకు కుక్కలు మొరిగినట్టు, తిన్న యాభైసంవత్సరాలకు నేను చచ్చి, యమధర్మరాజుదగ్గిర నన్ను విచారించి "అబ్బాయి, మా చిత్రగుప్తుడి లెక్కప్రకారం నువ్వు యాభై సంవత్సరాల ఆరునెల్ల పదిరోజులకింద వుదయం నాలుగు ఘడియలవేళ పది

జామకాయలు తిన్నాపుట అట్లా నరకంలోకివెళ్ళి కాస్త కడుపునెప్పి అనుభ వించిరా!" అంటే! నాకు కావలిసింది డాక్టరు! ఆసుపత్రి!"

"మనవాళ్ళుచెప్పే నరకం నీ ఆసుపత్రేనేమో?"

"అట్లా అయితే ఆ రోగాలు నయంచేసే పంపిణి వుండవలసినట్టు వుండక మన ఆసుపత్రుల్లో వున్నట్టే వుందన్నమాట. ఆ డాక్టర్లు మనడాక్టర్లకంటే రెండాకులెక్కువ చదివినవాళ్ళన్నమాట!.... అటువంటి ఆసుపత్రిలోకి పొయ్యే కన్న రోగమే అనుభవిస్తాను. నాకు మందిచ్చే డాక్టరుకు నన్నుచూస్తే జాలిలేక పోతే, నేను పడుతున్న బాధయందు సానుభూతి లేకపోతే నాకు రోగం నయం కానక్కరలేదు.

నేను కొంత కంగారుపడ్డాను. సూరి కడుపునెప్పి నొకదాన్ని లాక్కొచ్చి మాట్లాడే మాటలన్నీ అముపం కంపు జేశాడు.

"ఆకలయితే అన్నం తినటానికీ, నువ్వు చెప్పే పుణ్య పాపాలకీ నువ్వను కున్నంత సంబంధం లేదేమో?" అన్నాను.

"మళ్ళీ జాగ్రత్తగా విను! మట్టిబుర్ర! నీలో జఠరాగ్ని వున్నట్టుగానే లైఫ్‌ఫోర్స్ - తెలుగు తెలీదు! జీవశక్తి అందాం - కూడా ఉంది. ఏమీబా దగ్గిర నించీ రకరకాల జీవకోట్లన్నీ చూస్తూవస్తే ఈ జీవశక్తి మనిషిలో ఎక్కువగా వుంది. రేపు మనిషిలోవున్న జీవశక్తికంటె ఎక్కువ జీవశక్తిగల కొత్తప్రాణి ప్రపంచంలోకి రావచ్చును వాణ్ని సూపర్‌మాన్ అను, దేవతను వాడిభావాన్ని దేవత్వం అను. మొత్తానికి ఈ ఆదిమానవుడిఛాయలు అప్పుడప్పుడూ కనిపించక పోవటంలేదు. నీకన్న తక్కువ లైఫ్‌ఫోర్సుల జంతువుయొక్క మంచిచెడ్డలు నాకెట్లా చాలవో, నువ్వు ప్రపంచంలో అడుగుపెట్టగానే ఇతర ప్రాణికోటిని నీ లైఫ్‌ఫోర్సుతో ఎట్లా పక్కకు నెట్టేశావో, అట్లాగే రాబొయ్యే సూపర్‌మాన్ నిన్ను అట్లా నెట్టేస్తాడు. నువ్వు అసంభవమనుకుంటున్న పనులన్నీ చేస్తాడు. ప్రపంచకంలో అందరూ సుఖంగా బతకదగినన్ని పదార్థాలున్నా కూడా కొందరు ఘూడిచస్తుంటే వాళ్ళకు భోజన సదుపాయం చెయ్యలేక గుడ్లుపెట్టుకు చూస్తు న్నావు. రాబొయ్యేవాడికది చాలా సులభం. ప్రపంచం యావత్తూ ఒక్కటే సంస్థ చెయ్యగలశక్తి వాడికుంటుంది, వాడిలోనూ చెడు వుంటుంది. ఎట్లా వుంటుందో వాడిబోటివాళ్ళు చెప్పవలసిందే నీలో చెడు నీకన్నతక్కువ లైఫ్‌ఫోర్స్‌గల జంతువులకేం తెలుస్తుంది. వాణ్ణి చూడగానే నీ ఒక దేవుడిథియరీ మర్చిపోయి వాడికాళ్ళమీద పడతావు. ఇప్పుడు వాడిఛాయల కాళ్ళమీద పడుతూనే ఉన్నావు!

"ఇక తిన్నది అరక్కపోవటం విషయం మాట్లాడదాం. నీకాకలిగా వున్నప్పుడు తినదగిన దానికన్న ఎక్కువ తింటూవస్తే నీలోవున్న జఠరాగ్ని

చచ్చి, మాంద్యం ఏర్పడుతుంది. బ్రాహ్మణుల సంగతి ఏమయింది చెప్పు! ఒకప్పుడు వాళ్ళలో ఈ జీవశక్తి వుండదగినంత వుండే వుండాలి. అప్పుడు వాళ్ళు తమచేతులో వున్న కర్మయోగాన్ని పట్టుకు యేడవక, లక్షమందిలో ఒకడికి కూడా అందని జ్ఞానయోగంకోసం పోయినారు. ఆ మితిమీరిన తిండితో జీవశక్తి మందగించి పోయింది. తద్దినాలు పెట్టించే దేవతాస్వరూప బ్రాహ్మణుడి మొహం చూస్తే నీకు జఠరాగ్ని మందగించిన లక్షణాలే కనపడతై; నాకు జీవశక్తి మందగించిన చిహ్నములు కూడా కనపడతై. ఈ కాలపు బ్రాహ్మణుడు కర్మచెయ్యలేడు. ఆకలిలేనివాడికి యే పదార్థం రుచించనట్టు ఈ బ్రాహ్మడికి ప్రతిపనీ తప్పుగా కనపడుతుంది. మడికట్టుకుని వస్తుంటే కాస్త పోగు కాలికింద పడగానే వెళ్ళి మళ్ళీ స్నానంచేసి వస్తాడు. తనలో జీవశక్తి చచ్చిపోయింది కనుక, తన ఆటలు సాగుతున్నాయ్ కనక ఇంకా జీవశక్తిచావని ఇతరకులాలవాళ్ళను ఏపనీ చెయ్యవద్దంటాడు - ఆకలికానివాడు మాడుతున్నవాణ్ణి అన్నం తిననివ్వక పక్కనచేరి అన్నంలో మట్టిగడ్డలు చూపించి అన్నం పారెయ్యమన్నట్టు! ఇతరులు చేసే ?ర్మకు తనెలా బాధ్యుడో!- తన శాస్త్రప్రకారమే చూసినా!

"ఇక రోడ్‌పక్కన కూర్చుని దీనంగా చెప్పులుకుట్టే వాడుగతి చూడు. వాడిమొహంలో ఆకలితీరే అన్నం తిననివాడి లక్షణాలున్నై పాపం, మానవుడు నిర్మించిన యాభై అంతస్తుల మేడల్లో, డెబ్భైమైళ్ళ వేగంతో పొయ్యే రైళ్ళలో, కార్లలో, మూడొందలు గంటకుపొయ్యే విమానాల్లో, వేదాంత గ్రంథాల్లో దాన్లో, దీన్లో, వాడికేంభాగం వుంది? వాడిలో జీవశక్తినిచూస్తే యెవరి గౌరవంలేదూ? వాడిమొహాన మన పాదధూళేనా వాడి ఆకలిని సారాయితోనూ, కల్లుతోనూ తృప్తిపరచి, యే కొలుపులో జరిగినపుడు వేటలునరికి సంతోషించవలసిందేనా? వాడాస్థితిలో వుండటానికి సమ్మతిస్తే బాగానే వుండును. అలా జరుగుతున్నదా? అన్నం తిననివ్వమన్నమా అని అంటే ఏం లాభం, కంచం కూడ ముట్టుకోనివ్వకుండా' వాణ్ణి నీకు ఆరడుగులదూరంలో పోనివ్వవు! వాడిలో లైఫ్‌ఫోర్స్ ఇంకా ఎలా చంపాలి?"

సూరి వుద్రేకం పట్టలేక లేచి అటూ ఇటూ పచార్లు చెయ్యటం మొదలు పెట్టాడు. వాడిమొహం క్రోధంతో భయంకరమైపోయింది.

"మై-గాడ్! సనాతన మతం అన్నవాడినల్లా జైలులో పారెయ్యి! ఒక్క సంవత్సరంలోపల ఈ హరిజనుల్లో నుంచి సూపర్‌మాన్ రాకపోతే నా పేరు సూరికాదు! బంగారం కావాలంటే పాడుపడ్డగనులే మళ్ళి మళ్ళి వెతికితే ఏం ప్రయోజనం? కొత్తచోట వెతుకు. వాళ్ళ పాసిబిలిటీస్ పరీక్షించిన వాడేడీ? ఈసారి గాంధి వాళ్ళలో పుడితే ఆశ్చర్యం ఏముంది?"

(ప్రథమ ముద్రణ : భాద్రపదం 1934, ఆంధ్రభూమి)